

Το άγγιγμα του Κυρίου

*«Και ιδού, λεπρός ελθὼν προσεκύνει αὐτόν, λέγων·
Κύριε, εἰάν θέλῃς, δύνασαι να με καθαρίσῃς. Καὶ
εκτείνας τὴν χεῖρα ὁ Ἰησοῦς ἥγγισεν αὐτόν, λέγων·
Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθὺς ἐκαθαρίσθη ἡ λέπρα
αυτοῦ.»*

—Ματθαίος 8:2,3—

Το χέρι χρησιμοποιείται στην Αγία Γραφή ως σύμβολο δύναμης. Το άγγιγμα του χεριού είναι μια μικρή άσκηση δύναμης. Ας παρατηρήσουμε μερικές βιβλικές αφηγήσεις για τα υπέροχα πράγματα που επιτεύχθηκαν με το άγγιγμα του Δασκάλου και ας θεωρήσουμε ότι είναι ενδεικτικές του τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζουμε εμάς από τον ίδιο στοργικό και ευγενικό Κύριο, για τον οποίο ο ποιητής έγραψε:

*«Το άγγιγμα σου έχει ακόμα την αρχαία του δύναμη,
Καμία λέξη Σου δεν μπορεί να μην καρποφορήσει.»*

ΛΕΠΡΑ—ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Το εναρκτήριο κείμενό μας θυμίζει την περίσταση κατά την οποία το άγγιγμα του χεριού του Δασκάλου θεράπευσε κάποιον που είχε μαστωθεί από λέπρα. Πολύ πιο συχνή στους αρχαίους χρόνους από ό,τι σήμερα, η ασθένεια της λέπρας προκαλείται από μια μακροχρόνια λοίμωξη που μπορεί να οδηγήσει σε

βλάβες των νεύρων, του δέρματος, των ματιών και της αναπνευστικής οδού. Αυτή η βλάβη μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την έλλειψη ικανότητας να αισθάνεται πόνο και μπορεί να οδηγήσει τελικά στην απώλεια τμημάτων των άκρων ενός ατόμου λόγω επαναλαμβανόμενων τραυματισμών ή μόλυνσης.

Η λέπρα χρησιμοποιείται στην Αγία Γραφή ως σύμβολο για την αμαρτία. Ακριβώς όπως η λέπρα μπορεί να οδηγήσει, με την πάροδο του χρόνου, σε βλάβη ή απώλεια μερών του σώματος, έτσι και η αμαρτία κατατρώει την καρδιά, το μυαλό, τον χαρακτήρα και άλλες ευαισθησίες του ανθρώπινου οργανισμού. Κατά τη διάρκεια μιας ζωής, χωρίς τη θεραπευτική δύναμη του Μεγάλου Γιατρού, τα αποτελέσματα της αμαρτίας θα οδηγήσουν σε έναν αυξανόμενο διαχωρισμό από τον Επουράνιο Πατέρα και τις δίκαιες αρχές και εντολές του.

Δεν καθαρίστηκαν όλοι οι λεπροί στο Ισραήλ από τον Ιησού κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του. (Λουκάς 4:24-27) Κατά τη διάρκεια της παρούσας Εποχής του Ευαγγελίου, αν και ο Ιησούς με τη χάρη του Θεού εγεύθη του θανάτου για κάθε άνθρωπο, δεν ωφελήθηκαν ακόμη όλοι από αυτήν την πολύτιμη θυσία, αλλά μόνο ένας εδώ και ένας εκεί, ένα «μικρό ποίμνιο». (Εβρ. 2:9· Λουκάς 12:32) Ωστόσο, η ερχόμενη Μεσσιανική βασιλεία πρόκειται να φέρει μια ακόμη πληρέστερη εκδήλωση της θείας χάριτος. Η «αμαρτία του κόσμου» θα αφαιρεθεί και όλη η ανθρωπότητα θα έχει την ευκαιρία να θεραπευθεί πλήρως από τη «λέπρα» της αμαρτίας και τις τρομερές επιπτώσεις της που έχουν ταλαιπωρήσει την ανθρωπότητα από την πτώση των πρώτων γονέων μας στην Εδέμ. (Ιωάννης 1:29· Α' Κορ. 15:21,22) Η γη, το σπίτι του ανθρώπου, θα

είναι επίσης για άλλη μια φορά ένας ιερός τόπος, για πάντα θεραπευμένος από τις συνέπειες της αμαρτίας.

ΟΙ ΕΞΟΥΘΕΝΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΥΡΕΤΟΥ

Σε μια άλλη καταγραφή για το άγγιγμα του χεριού του Δασκάλου, διαβάζουμε: «Και ελθών ο Ιησούς εις την οικίαν του Πέτρου, είδε την πενθεράν αυτού κατάκοιτον και πάσχουσιν πυρετόν· και επίασε την χείρα αυτής, και αφήκεν αυτήν ο πυρετός, και εσηκώθη και υπηρέτει αυτούς.»—Ματθ. 8:14,15

Στο ανθρώπινο σώμα, ο πυρετός ή η αύξηση της εσωτερικής θερμοκρασίας του σώματος, είναι ένας μηχανισμός που ενεργοποιείται για να καταπολεμήσει πολλά είδη λοιμώξεων. Στις περισσότερες περιπτώσεις, ο πυρετός υποχωρεί μέσα σε λίγες μέρες από τη στιγμή που επετεύχθη ο σκοπός του. Ωστόσο, σε περιπτώσεις όπου η υποκείμενη λοίμωξη ή ασθένεια είναι πιο σοβαρή, ο πυρετός μπορεί να μην έχει την επανορθωτική του δράση. Τα αποτελέσματα σε τέτοιες περιπτώσεις μπορεί να είναι πολύ σοβαρά και ενδεχομένως θανατηφόρα.

Αυτό μπορεί κάλλιστα να απεικονίζει τον «πυρετό» της υπερηφάνειας, του θυμού, της ιδιοσυγκρασίας και του πάθους που πλήττουν την ανθρώπινη οικογένεια. Ο κόσμος δεν ήταν ποτέ σε πιο πυρετώδη κατάσταση από ό,τι είναι σήμερα. Οι τρομερές και θανατηφόρες λοιμώξεις που προκαλούνται από την αμαρτία αναγνωρίζονται από τους περισσότερους ανθρώπους. Ωστόσο, ο άνθρωπος δεν μπορεί να απαλλαγεί από αυτά επειδή οι «πυρετώδεις» ιδιότητες που σημειώθηκαν παραπάνω είναι ακριβώς το αντίθετο από το θεραπευτικό βάλαμο της ταπεινοφροσύνης, της καλοσύνης, του ελέους και

της αγάπης, που είναι τα μόνα φάρμακα για την τρέχουσα μόλυνση του κόσμου που προκύπτει από την αμαρτία. Αυτό που χρειάζεται η ανθρωπότητα είναι το άγγιγμα του Δασκάλου.

Ο πυρετός με τη συμβολική έννοια μπορεί επίσης να υποδηλώνει μια κατάσταση αναταραχής. Το άγγιγμα του Ιησού θα το εξαλείψει και θα μας φέρει πνευματική ανάπαυση και ειρήνη. Το περιγράφει η Αγία Γραφή ως «ειρήνη με τον Θεό» καθώς κρατάμε τον Κύριο με πίστη, και η «ειρήνη του Θεού» στις καρδιές μας καθώς παραδίδουμε τον εαυτό μας πλήρως για να περπατήσουμε στα βήματα του Κυρίου. (Ματθ. 11:28-30· Ρωμ. 5:1· Φιλ. 4:7) Είθε οι προσευχές μας για αυτήν την ευλογία να είναι αυτές που εκφράζει ο ποιητής:

*«Ρίξε την γαλήνια δροσιά της ησυχίας σου,
Μέχρι να σταματήσουν όλες οι προσπάθειές μας.
Αφαιρέσε από την ψυχή μας την καταπόνηση και το
άγχος,
Και ας ομολογήσουν οι διατεταγμένες ζωές μας
Την ομορφιά της ειρήνης Σου.»*

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΜΑΣ

«Και ενώ εξήρχοντο από της Ιεριχώ, ηκολούθησεν αυτόν όχλος πολύς. Και ιδού, δύο τυφλοί καθημένοι παρά την οδόν, ακούσαντες ότι ο Ιησούς διαβαίνει, έκραξαν λέγοντες· Ελέησον ημάς, Κύριε, υιέ του Δαβίδ...Και σταθείς ο Ιησούς, έκραξεν αυτούς και είπε· Τι θέλετε να σας κάμω; Λέγουσι προς αυτόν· Κύριε, να ανοιχθώσιν οι οφθαλμοί ημών. Και ο Ιησούς σπλαγχνισθείς ήγγισε τους οφθαλμούς αυτών· και ευθύς ανέβλεψαν αυτών οι οφθαλμοί, και ηκολούθησαν αυτόν.» — Ματθ. 20:29-34

Αυτό το θαύμα του Ιησού απεικονίζει καλά το άνοιγμα των ματιών της κατανόησής μας με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος του Θεού. Εδώ, το άγγιγμα του Δασκάλου μας δίνει την ικανότητα να βλέπουμε και να εκτιμούμε με το μάτι της πίστης πράγματα που στην πραγματικότητα δεν έχουμε δει ακόμη, «διότι περιπατούμεν διά πίστεως, ουχί διά της όψεως». (Εφεσ. 1:18· Β' Κορ. 5:7) Μερικοί μπορεί να πιστεύουν ότι τα μάτια τους μπορούν να ανοιχτούν με την κοσμική εκπαίδευση ή με τις δικές τους προσπάθειες. Ωστόσο, επανειλημμένες προσπάθειες προς αυτή την κατεύθυνση ανά τους αιώνες έδειξαν ότι αυτό δεν είναι πλέον δυνατόν ένας γεννημένος τυφλός να ανοίξει τα μάτια του και να δει.

Σε μια περίπτωση, ο Δάσκαλος θεράπευσε την τύφλωση ενός ανθρώπου φτιάχνοντας πηλό και τοποθετώντας τον στα μάτια του που δεν είχαν όραση, και μετά ο άνθρωπος πλύθηκε στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ. (Ιωάννης 9:1-7) Αυτή είναι μια όμορφη απεικόνιση της μεθόδου που χρησιμοποιεί συχνά ο Κύριος για να ανοίξει τα μάτια της κατανόησής του μέσω ανθρώπινων εργαλείων, που απεικονίζεται εδώ με τον «πηλό», ως τρόπο μετάδοσης αυτής της μεγάλης ευλογίας. Μια τέτοια θεραπεία μπορεί να απεικονιστεί καλά από τις εκκρίσεις του στόματος του Κυρίου μας, «γεμάτου χάρη και αλήθεια», αναμεμειγμένες με λίγη σκόνη από τη γη, που υποδηλώνει τα φτωχά γήινα ταλέντα των ακολούθων του Κυρίου.—Εφεσ. 4:11· Ιωάννης 1:14

Αυτή η μέθοδος χρησιμοποιήθηκε ιδιαίτερα σε αυτό το τέλος της χριστιανικής εποχής εν σχέσει με το μήνυμα του Ευαγγελίου που διεδόθη παγκοσμίως. Ένας «πιστός και σοφός υπηρέτης», μαζί με πολλούς

άλλους συνυπηρέτες, ευνοήθηκε για να συμμετάσχει σε αυτά τα έργα που ο Δάσκαλος είχε προείπει ότι θα ήταν το προνόμιο των πιστών ακολούθων του να εκτελέσουν. (Ματθ. 24:45-47· Λουκάς 12:37) Ως αποτέλεσμα, τα μάτια πολλών άνοιξαν. Επιπλέον, μια πολύ μεγαλύτερη προοπτική που έχει τεθεί ενώπιον του λαού του Κυρίου είναι ότι, αν είναι πιστοί μέχρι θανάτου, θα είναι ευλογημένο προνόμιό τους στο επερχόμενο βασίλειο να ανοίξουν τα μάτια των δισεκατομμυρίων που ήταν τόσο σωματικά όσο και διανοητικά τυφλοί.—Ησα. 35:5

Αφού ο Ιησούς χρίστηκε από το Άγιο Πνεύμα στον Ιορδάνη, τα μάτια της πνευματικής του κατανόησης άνοιξαν για να δει λεπτομερώς τα πολλά χαρακτηριστικά του θελήματος του Θεού γι' αυτόν. Αυτή η κατανόηση είχε δύο σημαντικά αποτελέσματα. Πρώτον, αγιάστηκε με την κατανόηση και την εκτέλεση του θελήματος του Πατέρα του. (Ιωάννης 17:17-19) Επιπλέον, πήγε σε όλες τις πόλεις και τα χωριά του Ισραήλ, κηρύσσοντας την επερχόμενη βασιλεία του Θεού. (Ματθ. 4:17· 9:35· Μάρκος 1:15) Αυτό δείχνει τους δύο κύριους λόγους για τους οποίους τα νοητικά μας μάτια χριστήκαν με την οφθαλμική αλοιφή της αλήθειας: πρώτον, ότι εφαρμόζουμε την αγιαστική του επίδραση στην ανάπτυξη ενός χριστοειδούς χαρακτήρος· και δεύτερον, για να μπορέσουμε να δώσουμε μαρτυρία για το «ευαγγέλιο της βασιλείας» στο μέτρο των δυνατοτήτων και των περιστάσεων μας.—Ματθ. 24:14

ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΕΝΗ Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΡΟΦΗ

Σε άλλη περίπτωση, βλέποντας την πείνα του

πλήθους, ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: «Και λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Πόσους άρτους έχετε; οι δε είπον· Επτά, και ολίγα οψάρακια. Και προσέταξε τους όχλους να καθήσωσιν επί την γην. Και λαβών τους επτά άρτους και τα οψάρια, αφού ευχαρίστησεν, έκοψε και έδωκεν εις τους μαθητάς αυτού, οι δε μαθηταί εις τον όχλον.»—Ματθ. 15:34-38

δω τα επτά ψωμιά και τα λίγα ψάρια πολλαπλασιάστηκαν αρκετά για να ταΐσουν ένα πλήθος άνω των τεσσάρων χιλιάδων, πάλι ως αποτέλεσμα του αγγίγματος του Δασκάλου. Έτσι, σε ένα ακόμα υψηλότερο επίπεδο, η ίδια ευγενική δύναμη προκάλεσε την πνευματική τροφή της αλήθειας να πολλαπλασιαστεί ώστε να φτάσει και να γεμίσει όσους αναζητούν απαντήσεις και παρηγοριά σε αυτούς τους επικίνδυνους καιρούς. Μέσω των έντυπων μέσων, του ραδιοφώνου, της τηλεόρασης, του διαδικτύου και των αμέτρητων μορφών ηλεκτρονικών μέσων, το ένδοξο μήνυμα του Ευαγγελίου έφτασε και συνεχίζει να φτάνει σε όσους διψούν για τον Λόγο του Θεού.

ΣΟΦΟΣ ΚΑΙ ΑΚΙΝΔΥΝΟΣ

Όταν ο Ιησούς συνελήφθη τη νύχτα πριν από το θάνατό του, ένας από τους μαθητές του θεώρησε ότι ήταν απαραίτητο να υπερασπιστεί τον Δάσκαλό του. Η αφήγηση αναφέρει ότι ο μαθητής, που ήταν ο Πέτρος, «Και εκτύπησεν εις εξ αυτών τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το ωτίον το δεξιόν. Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπεν· Αφήσατε έως τούτου· και πιάσας το ωτίον αυτού ιάτρευσεν αυτόν.»—Λουκάς 22:50,51· Ιωάννης 18:10,11

Μπορούμε να είμαστε αρκετά βέβαιοι ότι ως

αποτέλεσμα της μάλλον απερίσκεπτης χρήσης του ξίφους από τον Πέτρο, η ακοή του τραυματία θα μειωνόταν σοβαρά. Παρόμοια, σε μερικούς ίσως να τραυματίστηκε η πνευματική τους ακοή από μια άσκοπη χρήση του ξίφους του Πνεύματος από πλευράς μαθητών με υπερβολικό ζήλο. Όλοι οι τόσο τραυματισμένοι χρειάζονται το άγγιγμα του Δασκάλου για να αποκατασταθεί πλήρως η ακοή τους. Ως μαθητές, λοιπόν, ας είμαστε βέβαιοι ότι κατά την παράδοση του Ευαγγελίου είμαστε «φρόνιμοι ως οι όφεις και απλοί ως αι περιστεραί.»—Ματθ. 10:16

ΗΓΓΙΧΘΗΣΑΝ ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΜΑΣ

Καθώς ο Ιησούς ήρθε στη Θάλασσα της Γαλιλαίας σε μια περίπτωση, η βιβλική αφήγηση αναφέρει τα εξής: «31 Και πάλιν εξελθών εκ των ορίων Τύρου και Σιδώonos ήλθε προς την θάλασσαν της Γαλιλαίας ανά μέσον των ορίων της Δεκαπόλεως. 32 Και φέρουσι προς αυτόν κωφόν μογιλάλον και παρακαλούσιν αυτόν να επιθέση την χείρα επ' αυτόν. 33 Και παραλαβών αυτόν κατ' ιδίαν από του όχλου έβαλε τους δακτύλους αυτού εις τα ότα αυτού, και πτύσας ήγγισε την γλώσσαν αυτού, 34 και αναβλέψας εις τον ουρανόν, εστέναξε και λέγει προς αυτόν· Εφφαθά, τουτέστιν Ανοίχθητι. 35 Και ευθύς ηνοιχθησαν τα ότα αυτού και ελύθη ο δεσμός της γλώσσης αυτού, και ελάλει ορθώς.»—Μάρκος 7:31-35

Ο φτωχός που φέραμε στην προσοχή μας ήταν κωφός καθώς και έχοντας πρόβλημα ομιλίας, και η δύναμη του αγγίγματος του Δασκάλου φάνηκε και πάλι για να τον θεραπεύσει. Συχνά ο λαός του Κυρίου έχει, από πνευματική άποψη, ένα πρόβλημα με την

ομιλία του. Δεν είναι σε θέση να πουν το μήνυμα του Κυρίου τόσο καθαρά όσο θα ήθελαν. Επομένως, χρειαζόμαστε να έρθουμε σε αυτή την κατάσταση πλήρους αφιέρωσης και υποταγής στο θέλημα του Κυρίου, ώστε το άγγιγμά του να το βιώσουμε εμείς όλοι.

Αυτό το συμβολικό άγγιγμα δεν κάνει ρήτορες από πολλούς από εμάς, αλλά καθιστά δυνατόν ότι, είτε με τον έναν είτε με τον άλλο τρόπο, είμαστε σε θέση, και όπως το λέγει ο Πέτρος, «διά να εξαγγείλητε τας αρετάς εκείνου, όστις σας εκάλεσεν εκ του σκότους εις το θαυμαστόν αυτού φώς». (Α' Πέτ. 2:9) Θυμόμαστε ότι ο Μωυσής, ο δούλος του Θεού, ήταν αργός στην ομιλία, αλλά η πρόνοια του Κυρίου ξεπέρασε αυτή τη δυσκολία παρέχοντάς του τον Ααρών ως φερέφωνο. Σήμερα, οι πολλές μορφές επικοινωνίας που είναι διαθέσιμες είναι μια θαυμάσια βοήθεια για το λαό του Θεού που μπορεί να αργεί να μιλήσει αποτελεσματικά κατά την παρουσίαση του ένδοξου Ευαγγελίου της βασιλείας.

ΠΑΙΔΙΑ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ

«Έφερον δε προς αυτόν και τα βρέφη, διά να εγγίξη αυτά· ιδόντες δε οι μαθηταί, επέπληξαν αυτούς. Ο Ιησούς όμως προσκαλέσας αυτά, είπεν· Αφήσατε τα παιδιά να έρχονται προς εμέ, και μη εμποδίζετε αυτά· διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία του Θεού.»—Λουκάς 18:15,16

Αυτή η όμορφη απεικόνιση δείχνει ότι ακόμη και τα μικρά παιδιά μπορούν να βιώσουν τη θεία ευλογία ως αποτέλεσμα του αγγίγματος του Δασκάλου. Εν όψει αυτού, πόσο σημαντικό είναι για τους Χριστιανούς γονείς να αναθρέψουν τα παιδιά τους

με την ανατροφή και την νουθεσία του Κυρίου. Πολλοί μπορούν να δώσουν μαρτυρία για ευλογίες που συνεχίστηκαν σε όλη τους τη ζωή ως αποτέλεσμα της εμπειρίας του αγγίγματος του Δασκάλου στα πρώτα τους χρόνια! Πραγματικά είπε ο σοφός: «Και ενθυμού τον Πλάστην σου εν ταις ημέραις της νεότητός σου.» —Εκκλ. 12:1

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΞΥΠΝΗΣΑΝ

Στο Λουκάς 7:11-15 διαβάζουμε αυτή την αφήγηση σχετικά με τον Ιησού: «11 Την δε ακόλουθον ημέραν επορεύετο ο Ιησούς εις πόλιν ονομαζομένην Ναϊν· και συνεπορεύοντο μετ' αυτού ικανοί εκ των μαθητών αυτού και όχλος πολύς. 12 Ως δε πλησίασεν εις την πύλην της πόλεως, ιδού, εφέρετο έξω νεκρός υιός μονογενής της μητρός αυτού, και αύτη ήτο χήρα, και όχλος πολύς της πόλεως ήτο μετ' αυτής. 13 Και ιδών αυτήν ο Κύριος, εσπλαγχνίσθη δι' αυτήν και είπε προς αυτήν· Μη κλαίε· 14 και πλησιάσας ήγγισε το νεκροκράββατον, οι δε βαστάζοντες εστάθησαν, και είπε· Νεανίσκε, προς σε λέγω, σηκώθητι. 15 Και ανεκάθησεν ο νεκρός και ήρχισε να λαλή, και έδωκεν αυτόν εις την μητέρα αυτού.»—Λουκάς 7:11-15

Θα μπορούσαμε να φανταστούμε ένα πιο όμορφο θέαμα από την επιστροφή αυτού του νεαρού άνδρα στη χήρα μητέρα του—τον μοναχογιό της, και πιθανώς το μοναδικό της στήριγμα; Ως πνευματικό αντίστοιχο αυτού κατά την Εποχή του Ευαγγελίου, ένας εδώ και ένας εκεί βίωσαν μια αφύπνιση για να «περπατήσουν σε νέα ζωή», αναπτύσσοντας νέες ελπίδες, φιλοδοξίες και στόχους. Εάν είναι πιστοί μέχρι θανάτου, αυτοί θα έχουν μέρος στην «πρώτη

ανάσταση» όλων όσοι ζουν εξ ολοκλήρου για τον Κύριο.—Ρωμ. 6:4,5· Εφ. 1:12-14· Κολ. 3:1-4· Αποκ. 20:4,6

Δεδομένων των ευγενικών έργων που έχουν επιτελεστεί κατά τη διάρκεια της παρούσας εποχής του Ευαγγελίου που προέκυψαν από το άγγιγμα του Δασκάλου, τι θαυμάσια πράγματα μπορεί να αναμένουμε όταν ο βραχίονας του Κυρίου αποκαλυφθεί σε όλους τους ανθρώπους στην επερχόμενη παγκόσμια βασιλεία της δικαιοσύνης και της ειρήνης του Θεού! Τότε θα ανοίξουν όλα τα τυφλά μάτια, και όλα τα κουφά αυτιά θα ξεβουλώσουν. (Ησα. 35:5) Όλοι όσοι είναι στους τάφους τους θα ακούσουν τη φωνή του Υιού του Θεού και θα βγουν έξω· γιατί πρέπει να βασιλέψει μέχρι να βάλει όλους τους εχθρούς κάτω από τα πόδια του, και ο τελευταίος εχθρός που θα καταστραφεί είναι ο θάνατος.—Ιωάννης 5:28,29· Α' Κορ. 15:25,26

Για να βιώσουμε τα ευλογημένα αποτελέσματα του αγγίγματος του Δασκάλου, οφείλουμε να κάνουμε το δικό μας μέρος διατηρώντας στενή επικοινωνία μαζί του. Όπως τόσοι πολλοί που επιδίωξαν να θεραπευτούν κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του, ας περάσουμε βιαστικά δια μέσου του πλήθους της σύγχυσης και της αμφιβολίας και ας μείνουμε όσο το δυνατόν πιο κοντά του, με πίστη, ώστε να μπορέσουμε να λάβουμε το θεραπευτικό «άγγιγμα» όλων των θείων υποσχέσεων.

«Στο ήσυχο λαούτο η μουσική βρίσκεται ανήκουστη
Στο τραχύ μάρμαρο η ομορφιά βρίσκεται αόρατη·
Χρειάζεται το άγγιγμα του Δασκάλου και η έντονη
σμίλα του γλύπτη
Για να φτιάξεις τη μουσική και την ομορφιά
Μεγάλε Δάσκαλε, άγγιξέ μας με το επιδέξιο χέρι Σου.
Ας μην πεθάνει η μουσική που είναι μέσα μας!
Μεγάλε Γλύπτη, λάξευσε και γνόλισε μας· ούτε ας
βρίσκεται
Κρυμμένη και χαμένη η μορφή σου μέσα μας!
Μην επιφυλάξεις τη πινελιά! Κάνε μαζί μας όπως
θέλεις εσύ!
Ας μην υπάρχει τίποτα ημιτελές, σπασμένο,
αμαυρωμένο μέσα μας.
Ολοκλήρωσε τον σκοπό Σου, για να γίνουμε
Η τέλεια εικόνα σου, Θεέ και Κύριέ μας!»

* * *

